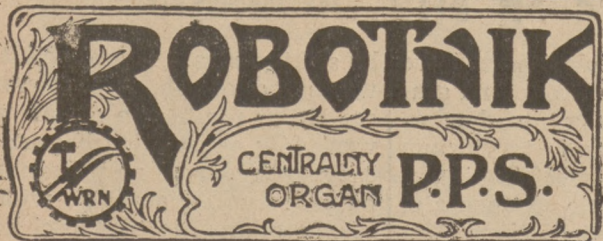

WOLNOŚĆ - RÓWNOŚĆ - NIEPODLEGŁOŚĆ

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZcie SIĘ!

NIECH ŻYJE RZĄD
ROBOTNICZO - CHŁOPSKI
NIECH ŻYJE SOCJALIZM

Traktowanie jeńców wojennych

Oświadczenie Międzynarodowego Czerwonego Krzyża

Międzynarodowy Czerwony Krzyż w Genewie ogłosił wczoraj następujące doniesienie oświadczenie w sprawie traktowania jeńców wojennych:

„Wszystkie osoby, które postępują zgodnie z prawem i zwyczajami wojennymi, pod dowództwem osoby odpowiedzialnej za ich postępowanie i noszącej odznaki dające się rozpoznać na odległość, winny być traktowane jako jeńcy wojenni z chwilą, gdy dostaną się w ręce nieprzyjaciela. Aparat sanitarny winien być również uznany jako taki. Powyższe oświadczenie jest odpowiedzią na interpelację Polskich Sił Zbrojnych wniesioną za pośrednictwem Departamentu Jeńców Wojennych w Genewie.”

W związku z powyższym Komendant Sił Zbrojnych w Kraju wiaśnia, że w porozumieniu z Dowództwem A. K. prawa kombatantów — przyznane przez rządy brytyjski i amerykański

kański rozciągają się na wszystkich żołnierzy, podporządkowanych taktycznie w czasie obecnych walk Dowództwu Armii Krajowej.

Jest to jeszcze jedno ostrzeżenie, i to z jaknajbardziej miarodajnych

kół międzynarodowych pod adresem Niemców, ażeby przestali łamać prawo międzynarodowe. Uzupełnia ono logicznie przyznanie żołnierzom A. K. praw kombatantkich.

16 km od granicy Rzeszy

Wojska amerykańskie operujące wzdłuż Mozeli znalazły się według informacji z Berlina, o 16 km od granicy Rzeszy. W górnej Alzacji zajęto Thionville, niedaleko miejsca, gdzie zbiegają się granice Francji, Belgii i Luksemburga. Wojska angielskie i kanadyjskie przekroczyły granicę Belgii koło Maubeuge i Tournai i znajdują się o 60 km zaledwie od Brukseli. Z Maubeuge sojusznicy kierują się wprost na Akwizgran na granicy niemieckiej. Brytyjcy zajęli Douai w półn. Francji. Niemal cała linia Sommy jest opanowana przez aliantów.

Wojska polskie operują w rejonie Abbeville. Niemieckie próby ewakuacji z portów francuskich nad Kanałem zostały udaremnione przez flotę brytyjską, wspieraną ogniem baterii nadbrzeżnych. Niemcy zbierają latających bomb w departamencie Pas de Calais zostały zlikwidowane i od 60 godzin nie spadła na Anglię ani jedna latająca bomba. Niemcy zrzucili natomiast kilka takich bomb na Paryż.

W południowej Francji zajęto miasto Vienne w dolinie Rodanu. Niemiecki komunikat donosił o ewakuacji Lyonu. W poł. - zach. Francji uwolniono miasto Angouleme.

We Włoszech, wyłom w linii Gotów został rozszerzony na odcinek 30 km. Na odcinku środkowym i zachodnim patroli sojusznicy podchodzą do linii Gotów na odległość 20 km. Zajęto Piżę.

W Rumunii Rosjanie oczyścili z Niemców rumuński brzeg Dunaju, który opanowali od Giurgiu aż do ujścia rzeki. Opanowane zostało również wy-

brzeże morskie od ujścia Dunaju aż po Konstancę. Moskwa donosi, że straty niemieckie w Rumunii wynoszą w ostatnim okresie 210.000 zabitych i rannych oraz 208.000 jeńców. Pięćset bombowców sojuszników atakowało wycofujące się armie niemieckie, na Węgrzech i w Jugosławii.

Tragiczne pytanie

W rozkazie, który wydał w dniu pierwszego września Naczelny Wódz, gen. Sosnkowski czytamy m. in.:

„Od miesiąca bojownicy A.K. wraz z ludem Warszawy krwawią na ulicach stolicy Polski. Samotność kampanii wrześniowej i obecna samotna bitwa o Warszawę, są to dwie rzeczy zgoła odmienne. Lud Warszawy opuszczony, pozostawiony sam sobie, to potworna i tragiczna zagadka, której my odczytać nie umiemy. Nie umiemy dlatego, że dotąd nie traciliśmy wiary w to, że światem rządzą i szczerze prawa moralne...”

Prasa brytyjska piętnuje bierność Anglii

Minister Informacji Kot po- dał powtórnie szczegóły o ustosunkowaniu się prasy brytyjskiej do powstania warszawskiego. Wszystkie poważne i godniaki angielski drukarni artykuły o bohaterskiej walce Warszawy i domagają się wzięcia jaknajbardziej pomoc. Konserwatywny „Spectator”, bezpartyjny „Time and Tide”, sławny lewicowy „Tribune”, katolicki „Tablet” zgodnie oświadczają, że żadne wykreśne rozumowania, żadne argumenty nie potrafią rozgrzeszyć aliantów w bezczynności publicznej za zwłokę w udzieleniu pomocy Armii Krajowej i ludności Warszawy. Znany pisarz socjalistyczny — Worker protestuje w „Tribune” przeciwko stanowisku, jakie zajmował pewien odłam prasy brytyjskiej i nazywa to stanowisko ma- łostkowym i tchórzliwym. To samo pismo nazywa wszystkie argumenty, wysunięte przeciwko Armii Krajowej i gen. Boro- wi cynizmem i przypomina, że w ciągu 60 lat każde pokolenie robotników warszawskich krwa- wiło się na barykadach. Podczas tej wojny Warszawa walczyła trzy razy śmiertelnie. Teraz wal- czy w tragicznej świadomości, że znowu zostawiono ją samą.

Katolicki „Tablet” pisze, że Warszawa, nie mniej niż Paryż i Rzym jest symbolem Europy. Poniosła ona najcięższe ofiary spośród wszystkich objętych woj- ną stolic. Dziś ludność Warsza- wy woła o pomoc i ma ona wszelkie prawo do pomocy ze

Jak długo istnieje świat, jak długo istnieje cywilizacja ludz- ka, nie było w historii takich zbrodniarzy, jakimi są Niemcy. Ludzkość widziała już różne rze- czy, ponure kaźnie średniowie- cza, azjatyckie hordy, których pochod pozostawiał za sobą rui- ny i zgłiszczą, ale nigdy jeszcze w dziejach, nie było ludu ani szczepu, któryby zgromadził w sobie tyle szatańskiej złośliwoś- ci, tyle podłości i najniższych in- stynktów. Tu nie można mówić o zezwierzęceniu, gdyż granica niemieckiej zbrodniczości leży o wiele poniżej wszelkich przeja- wów zwierzęcych. Ten naród podniósł zbrodnię do godności systemu, stała się ona jego natu- rą i jego wiarą. Wielowiekowa kultura ludzkości stała się wobec elementu, który jest zaprzecze- niem wszystkiego tego, w co wie- rzyły liczne pokolenia, co było istotnym sensem ich bytowania — wie- czysta treścią ich działania. Dzi- siejszy świat stoi wobec tego zjawiska z zasadniczym i ble- mem; albo istnienie społeczności ludzkiej nie ma wcale sensu i można wobec tego powracać do stanu pierwotnej dzikości, wy- niosłego się walką wszystkich ze wszystkimi, albo upiór usy- mbolizowany przez naród nie- miecki zostanie raz na zawsze starty z powierzchni ziemi.

Jest to prawda, która z trud- nością przenika do mózgow lud- zi cywilizowanego Zachodu. Oni sobie nie wyobrażają, nie mogą w to uwierzyć, że w wie- ku dwudziestym, w którym po- stęp ludzkości idzie szerokimi rzutami wpród nietylko pod względem czysto technicznym — aby w tym wieku mógł istnieć podobny ogrom nieludzkiego, jakiegos na kosmiczną miarę za- krośnionego — bestialstwa. Stąd, z tej niemożności uwierzenia, wywodzą się tendencje istnieją- ce wśród narodów cywilizowa- nych do jakiegos pobażania bar-

barzyńcom, do różniczkowania i odmierzania zakresu ich prze- stępstw.

Gorzki śmiech zbiera na wiadomość o tym, jak to miłujące sprawiedliwość narody przygo- towują się do wyszukania, roz- ważenia i ukarania Niemców od powiedzialnych za popełnione zbrodnie! Czyż można tu szukać czyż można tu rozważać w su- chych formułach wiedzy praw- niczej i beznamietnej sprawied- liwości, gdy krew mordowanych i męczonych wyla o tym, że każ- dy członek tego narodu odpo- wiedzialny jest za wszystkie okropności, które zostały spe- lnione!

Chyba stary świat wyzbył się już ostatecznie poczucia sumie- nia, jeżeli ośmiela się jeszcze raz w a z a c stopień winy i płać się w racjonalizowaniu, gdy tu potrzeba jedynie uczci- wej reakcji, na potworności, — które się ma przed oczyma!

Polska sama dostarcza dosta- tecznie dużo materiału dowodo- wego, aby świat zamarł od gro- zy. Przez pięć lat dostarczyliś- my go w ilości wystarczającej. Zaden z okupowanych przez Niemcy krajów nie stał się wła- śnie takim teatrem niemieckich bestialstw jak nasz.

Ta prawda dociera powoli do świadomości ludów cywilizowa- nych. Mnożą się fakty już możli- we do obejrzenia i do sprawdze- nia. Ale ponad okropności Maj- danka, nad którymi rozwodzą się teraz angielscy i amerykań- scy dziennikarze, woła do świata ta swą tragiczną wymową fakt walczącej Warszawy. Tutaj zbro- dnia niemiecka dosięgła dna. Tu już niema słów. W milczeniu pokazujemy światu miasto i lud rozciągający na krzyżu...

Brońmy miasta przed pożarami

obecna sytuacja w zakresie po- mocy Warszawie rzuca tragicz- ny i haniebny cień na aliantów i ich zdolność urządzania świa- po wojnie.

Te i inne objawy samobiczo- wania dowodzą, że w Anglii po- wszechne stało się oburzenie i o- brzydzenie z powodu metod u- żytych przez pewne czynniki, celem nie dopuszczenia pomocy dla Warszawy. Czekamy wciąż jeszcze i nie tracimy nadziei, — że z nastrojów tych urodzi się wreszcie jakiś czyn zbrojny, który położy kres kompromitu- jące, Anglię bierności wobec swego najdawniejszego i naj- wierniejszego sojusznika.

W kilku wierszach

Sama świadomość, że samoloty am- rykańskie nadlatujące na pomoc War- szawie mogą lądować na lotniskach sowieckich i zaopatrywać się tam w paliwo, dała by Polakom więcej pew- ności niż dziesiątki obietnic. Jeszcze może nie jest zapóźno na zmianę me- tod polityki rosyjskiej.

Armia gen. Pattona podeszła dziś wieczorem na froncie szerokości 80 km. do granicy niemieckiej. Przekro- czywszy Mozelę, przednie elementy dokonały fantastycznego niemal po- sunięcia się 35 km. na dzień, w ciągu 5-ciu ostatnich dni. Niemcy mieli 2 możliwości zatrzymania się i stawia- nia oporu raz na linii Mozeli, a drugi raz na linii Maginota, dalej około 30 km. Elementy rozpoznawcze przekro-

czyły Mozelę dziś rano, a rozpozna- nie lotnicze wskazuje, że linia Magi- nota znajduje się w stanie całkowi- tego bezładu.

Jednostki amerykańskie i bryty- jskie posuwają się w głąb Belgii. Ame- rykańskie kolumny zbliżają się do granic Rzeszy niemieckiej. Jedną z kolumn brytyjskich zajęła miejscowość Tovernais (?). Wojska amery-kańskie zajęły Charlerois i Mondeu- se (?). Wojska amerykańskie zdoby- ły szturmem Sedan i dotarły do gra- nicy belgijskiej na froncie długości 60 km. Posuwają się szybko przez Lo- taryngię.

Z kolei odpada Finlandia

Jak donoszą depesze ubywa Hitle- rowi jeszcze jeden sojusznik — Fin- landia. Widocznym było, że po Ru- munii i Bułgarii musiała przyjść kolej na to państwo jak zresztą na wszyst- kie inne. Niemiecka struktura poli- tyczna rozspina się w grzyby coraz bardziej i coraz szybciej.

Okres prób pokojowych Finlandii był dość długi, ale wciąż nie można było znaleźć jakiegos porozumienia z Rosją. Wchodził tu w grę przede wszystkim ten czynnik, że Rosja pre- tenduje do części terytorium finlan- dzkiego.

Jednakże wypadki wojenne tak się rozwinęły, a pozatym nacisk Alian- tów (ostatnio Ameryki) był tak sil- ny, że Finnowie porzucili widocznie swoje zastrzeżenia.

Rząd fiński zażądał od Niemców wycofania się z jej terytorium i zwró- cił się do sowietów o warunki zawie- szenia broni. Podobno Rosja gotowa jest przyjąć fińską delegację pokojo- wą po usunięciu Niemców z teryto- rium Finlandii. Sowiety nie żądają bez warunkowej kapitulacji. Finlandia mogłaby rozpocząć rokowania nie zlu- żywszy broni.

Dodać tu można charakterystycz- ny szczegół, że w tym samym czasie prze- mawiał nowy premier węgierski i we- wał swój naród do naśladowania Fin- landii. Czyżby tu również chodziło o pokój?

W n o c y radio Moskwa podało wiadomość zawarcia porozumienia po- między Rządem Sowietkim a Finlan- dzkim w sprawie zawieszenia broni i rozbrojenia Niemców.

NA ULICACH

i barykadach Warszawy

Wczoraj od rana Śródmieście Warszawy na wschód od Alei gen. Sikorskiego oraz Powiśle były ostrzeliwane pociskami ciężkiej artylerii. W ciągu dnia było kilkanaście nękających nalotów. Bomby i pociski artyleryjskie spowodowały pożary. Są ofiary w ludziach. Powstały dość poważne straty.

Samoloty niemieckie w liczbie 5-ciu bombardowały wczoraj przedpołudniem Sielce. W okolicach Pl. Zbawiciela znajduje się złośliwe gniazdo oporu niemieckiego, mieszczące się w ruinach Min. Spraw Wojskowych.

Parzysta strona ulicy Natolińskiej w toku działań wojennych została do-

Pod Warszawa

Wczorajszy Komunikat niemiecki (O.K.W.) podaje tylko, że silne ataki sowieckie i próby przełamania się na północny wschód od Warszawy załamały się w ogniu niemieckim. Rosjanie stracili 35 tanków.

W komunikacie znalazła się wzmianka o powstaniu warszawskim, choć według O.K.W. zostało ono stłumione już przed trzema tygodniami. Niemcy chwalią się zdobyciem Starego Miasta.

Ofiary Majdanka

Radio moskiewskie podało wczoraj o zakończeniu prac specjalnej komisji do zbadania zbrodni niemieckich, popełnionych na Majdanku. Komisja stwierdziła, że na Majdanku zginęło dwa miliony ludzi.

Nie pić wody surowej

Mimo wielokrotnych ostrzeżeń, ciągle jeszcze zdarzają się wypadki picia surowej wody, co powoduje rozszerzanie się różnych chorób. Najwyższy czas, aby wszyscy pamiętali o obowiązkach picia wody przegotowanej, co leży w interesie zdrowotnym pijącego, jak również w interesie zbiorowym, i zapobiega szerzeniu się chorób infekcyjnych.

Poszukiwanie rodzin

— Irka Z. z Koszykowej 24 prosi o wiadomość Czeska K. i Mariana K.

— Edward Rutkowski (Nikodem Grynberg), ur. 1926, zaginiony dn. 26-8 o godz. 19-ej. Wiadomość proszę kierować Sosnowa 12, do Komendanta OPL.

— Zbyszek z Siewierskiej 13 m. 16, obecnie Chmielna 62, prosi o wiadomość Bogusia i Genia.

— Zofia z Wołomina, Sienna 41, prosi o wiadomość Irkę, Lale, Bodzia i Michała.

— Proszę o wiadomość o Alicji Głowacz, która przebywa na Starówce. Wiadomość na Moniuszki 11 dla Kędzierskich (II podwórze, schron).

— Czesławy i Zofii Fleszer z ul. Żulińskiego 8 poszukuje Stefan. Adres: Warsz. Tow. Ubezpiec. Boduena 5, ficyna, II p.

— Bolesława Zakrzewskiego, który 1-8 był na Niemcewicza 5a prosi o wiadomość matka, Piusa 35 m. 2.

— Marian i Krzysztof Strzeleccy, Wacław Goździk i p. Maciejowski i p. Oleńka przekazać bezwzględnie informacje przez Warszawiankę do Robotnika, dla Bronki.

— Starowieyska z Izia jest na Czackiego 14, zdrowe.

— Stępień Maria i Jan z Chmielnej, proszę Klementynę Stępień z Zosią, Freta 23 o wiadomość.

— Maryla prosi Genię Szistak z Alei Niepodległości o wiadomość, gdzie przebywa, czy zdrowa.

— Korecka Halina proszona jest o udzielenie wiadomości, gdzie przebywa, czy zdrowa.

— Kto wie o losie Józefy Gęboczek i Haliny.

— Roman poszukuje Heleny Le-mańskiej, wiadomość Moniuszki 1a,

szczętnie spalona. Natomiast strona nieparzysta stosunkowo mało ucierpiała i znajduje się w rękach żołnierzy AK. Plac Grzybowski i szereg sąsiednich ulic były wczoraj silnie ostrzeliwane przez Niemców. Działy tam liczne „krowy ryczące”. Bursa RGO przy ul. Łazienkowskiej została spalona. Podczas ataku lotniczego na Plac Trzech Krzyży, o czym do nosiliśmy wczoraj został zburzony kościół św. Aleksandra. Jeden pocisk wpadł do basenu przeciwpożarowego. Nasze oddziały rozbudowały swe obszary działania w rej. Pl. Trzech Krzyży do ul. Konopnickiej i Wilejskiej, przez zajęcie gmachu Y.M.C.A. Teren sejmowy jest w rękach niemieckich. W podziemiach Sejmu trzymani są polscy zakładnicy.

Rejon ulicy Rozbrat był ostrzeliwany wczoraj przez „ryczące krowy”. Pociski z jednej serii, przeznaczone na polskie domy eksplodowały na dziedzińcu gimnazjum im. Stefana Batorego, zajmowanego przez załogę niemiecką. Od niemieckich „krów” zginęło kilkunastu Niemców.

Również wczoraj podczas bombardowania przez samoloty nieprzyjacielskie Placu Trzech Krzyży (o czym donosiliśmy), padły bomby w okolicy gmachu YMCA, przy ul. Konopnickiej. Przestraszona załoga niemiecka opuściła gmach i poddała się. Oddziały AK. zajęły gmach.

Niemcy ostrzeliwały wczoraj silnym ogniem artyleryjskim rejon ul. Sieleckiej i Czerniakowskiej. Uszkodzono kilka domów. Straty w ludziach niewielkie. Muranów był dwukrotnie bombardowany samolotami. Wczoraj w godzinach popołudniowych spadły bomby niemieckie na Śródmieście. Przed południem zrzucone zostały w okolicach ul. Wilczej i Kruczej ulotki niemieckie, których treści jeszcze nie znamy. Wskutek silnego ostrzału pociskami zapalającymi udało się Niemcom w godzinach przedpołudniowych wzniesić kilka pożarów na Starym Mieście, w oko-

licach Rynku i ul. Freta. Niemcy wznicił ogień artyleryjski, celem przeszkodzenia w akcji ratowania. Oddziały AK. podczas wypadu na dworzec Towarowy, położony za ul. Towarową, zdobył radiostację nadawczą oraz cenny sprzęt chirurgiczny. Niemcy ponieśli straty w zabitych. Oddział nie poniósł żadnych strat.

PO OPUSZCZENIU STAREGO MIASTA

Radio niemieckie w dzisiejszym komunikacie podaje wiadomości o zajęciu Starego Miasta. Ze Starego Miasta, jak wiadomo oddziały AK wycofały się, na rozkaz Komendanta Okręgu Warszawskiego, Niemcy wkraczali na teren ruin bardzo ostrożnie. Oddziały polskie przeprowadziły ewakuację planowo. Najdłużej trzymały się oddziały na Pl. Krasiańskich, które osłaniały ewakuację wojska, rannych i części ludności cywilnej.

PODSTĘP UKRAIŃSKI

Walczący po stronie niemieckiej ukraińcy, przedwczoraj, dali znać krzykiem w kierunku jednej z barykad przy ul. Krochmalnej, by placówka nasza zaprzestała ognia, ponieważ chcą się poddać. W chwili, gdy 2 podoficerów wychyliło się po za barykadę ukraińcy otworzyli ogień, raniąc śmiertelnie obu żołnierzy. Nie jest to wypadek odosobniony. Ukraińcy znani są ze stosowania najbardziej podłych metod walki i zwyrodniałego okrucieństwa.

Właściwą fortecą Hitlera osłaniają 4 naturalne linie obronne: Ren, Alpy, Dunaj i Odra. Natarcie na tę fortecę kieruje się w chwili obecnej na wszystkie te cztery linie jednocześnie. Od zachodu niebawem osiągnąć zostaną Ren, od południa sprzymierzeni wkraczają na równinę lombardzką i uderzą następnie na Alpy, o wrota polskie toczy się od wielu tygodni za ciętą bitwą, w której Niemcom udało się narazie zatrzymać armię sowiecką. Natomiast wrota bałkańskie zostały szeroko otwarte przez kapitulację Rumunii i wycofywanie przez Bułgarię swych garnizonów okupacyjnych z Grecji i Jugosławii. Czerwona armia wdarła się szeroką falą do Rumunii i kieruje się wzdłuż Dunaju ku Węgrom i Jugosławii.

Sytuacja polityczna na Bałkanach i w basenie naddunajskim jest nadzwyczaj skomplikowana. Z siedmiu głównych krajów tego obszaru, stery stanęły u boku Niemiec: Rumunia, Węgry, Bułgaria i Słowacja. Dalsze dwa kraje — Grecja i Jugosławia przyjęły walkę z Niemcami i znajdują się obecnie pod okupacją, wreszcie Czechy zajęły poniekąd stanowisko pośrednie pomiędzy wojną a współpracą z Niemcami. Od pewnego czasu daje się zauważyć wśród krajów obszaru bałkańskiego i naddunajskiego ogólny pęd do znalezienia drogi jaknajkorzystniejszego wyjścia z wojny i jaknajbardziej poprawnego ułożenia stosunków z państwami zachodnimi i z Rosją. Najbardziej postąpiła tu Rumunia, odwracając poprostu z dnia na dzień oręż przeciwko wczorajszemu sojusznikowi, wrotem Włoch Badoglio. Posunięcie to oddało sojusznikom niewątpliwie olbrzymie usługi; toteż Rumunia może liczyć na odpowiednio łagodne potraktowanie w chwili ostatecznych rozrachunków powojennych. W przeciwieństwie do Rumunii, Bułgaria nie była nigdy w stanie wojny z Rosją, natomiast wypowiedziała wojnę W. Brytanii i Stanom Zjednoczonym i z nimi układa się teraz o pokój. Wojska sowieckie stoją jednak na granicy bułgarskiej, a wpływy Rosji wśród społeczeństwa bułgarskiego są tak silne, że niewątpliwie względ na Rosję

Jakie są siły niemieckie?

Czy Hitler zdoła jeszcze stworzyć jakąś linię obronną na granicach Rzeszy, dla nie dopuszczenia do inwazji terytorium właściwych Niemiec? Takie pytanie zadaje sobie komentator radia brytyjskiego Robert Fraser. Od odpowiedzi na nie zależy niewątpliwie możliwość szybkiego zakończenia wojny. Decydującym czynnikiem jest tu siła rezerw niemieckich. W Finlandii posiadają Niemcy jakieś 10 dywizji, w Norwegii tyle samo, w Danii 4 dywizje, w Europie południowo-wschodniej jakieś 20 do 25 dywizji, wreszcie we Włoszech dalsze 25 dywizji. Ściągając z Włoch około połowy swych sił i wycofując się całkowicie ze swych pozycji na Bałkanach, na półwyspie Skandynawskim i w Finlandii, mógłby więc Hitler obsadzić linię Zygryda jakimś 50-ma dywizjami.

Taka byłaby prosta arytmetyka

Nowy koncept niemieckiej propagandy

Niemcy ustawili megafony w różnych punktach miasta, a w szczególności: na Powiślu, w rejonie Ogrodu Saskiego i na Politechnice w kierunku ul. Noakowskiego, za których pośrednictwem wzywają ludność cywilną do opuszczenia terenów zajętych przez oddziały AK.

Niemieccy agitatorzy w złej zresztą polszczyźnie obiecują ludności pracę. Nawoływania niemieckie nie spotykają się z żadnym odzewem ze strony ludności, nękającej ogniem poc-

ka strategiczna. Trzeba jednak wziąć pod uwagę, że po pierwsze Hitler nie będzie chciał ze względów prestiżowych porzucić swych pozycji na południu i na północy Europy, po wtóre zaś, że olbrzymie trudności komunikacyjne Niemiec i całkowite panowanie sojuszników w powietrzu i na morzach, uniemożliwiają wszelką poważniejszą operację przerzucania niemieckich rezerw z jednego krańca Europy na drugi. Tymczasem czasu jest mało, bo wojska amerykańskie, brytyjskie i kanadyjskie zbliżają się w zawrotnym tempie do zachodnich granic Niemiec, a wyszczególnione wyżej rezerwy Hitlera znajdują się od tej granicy o setki kilometrów. Jest więc mało szans, aby wojska niemieckie mogły przez dłuższy czas stawić sojusznikom poważny opór na jakiejś nowej linii obronnej.

W kotle bałkańskim

Właściwą fortecą Hitlera osłaniają 4 naturalne linie obronne: Ren, Alpy, Dunaj i Odra. Natarcie na tę fortecę kieruje się w chwili obecnej na wszystkie te cztery linie jednocześnie. Od zachodu niebawem osiągnąć zostaną Ren, od południa sprzymierzeni wkraczają na równinę lombardzką i uderzą następnie na Alpy, o wrota polskie toczy się od wielu tygodni za ciętą bitwą, w której Niemcom udało się narazie zatrzymać armię sowiecką. Natomiast wrota bałkańskie zostały szeroko otwarte przez kapitulację Rumunii i wycofywanie przez Bułgarię swych garnizonów okupacyjnych z Grecji i Jugosławii. Czerwona armia wdarła się szeroką falą do Rumunii i kieruje się wzdłuż Dunaju ku Węgrom i Jugosławii.

Sytuacja polityczna na Bałkanach i w basenie naddunajskim jest nadzwyczaj skomplikowana. Z siedmiu głównych krajów tego obszaru, stery stanęły u boku Niemiec: Rumunia, Węgry, Bułgaria i Słowacja. Dalsze dwa kraje — Grecja i Jugosławia przyjęły walkę z Niemcami i znajdują się obecnie pod okupacją, wreszcie Czechy zajęły poniekąd stanowisko pośrednie pomiędzy wojną a współpracą z Niemcami. Od pewnego czasu daje się zauważyć wśród krajów obszaru bałkańskiego i naddunajskiego ogólny pęd do znalezienia drogi jaknajkorzystniejszego wyjścia z wojny i jaknajbardziej poprawnego ułożenia stosunków z państwami zachodnimi i z Rosją. Najbardziej postąpiła tu Rumunia, odwracając poprostu z dnia na dzień oręż przeciwko wczorajszemu sojusznikowi, wrotem Włoch Badoglio. Posunięcie to oddało sojusznikom niewątpliwie olbrzymie usługi; toteż Rumunia może liczyć na odpowiednio łagodne potraktowanie w chwili ostatecznych rozrachunków powojennych. W przeciwieństwie do Rumunii, Bułgaria nie była nigdy w stanie wojny z Rosją, natomiast wypowiedziała wojnę W. Brytanii i Stanom Zjednoczonym i z nimi układa się teraz o pokój. Wojska sowieckie stoją jednak na granicy bułgarskiej, a wpływy Rosji wśród społeczeństwa bułgarskiego są tak silne, że niewątpliwie względ na Rosję

odgrywać będzie pierwszorzędą rolę w dalszym ustosunkowaniu się Bułgarii do zagadnień wojny i pokoju. Dokonana wczoraj zmiana rządu oznacza chęć całkowitego wyeliminowania czynników proniemieckich z bułgarskiego gabinetu, który będzie kierowany przez demokratyczną partię chłopską.

Stanowisko Węgier dotąd się nie wyjaśniło. Oficjalnie trwają one przy współpracy z Niemcami, ale jest tak niewątpliwie tylko do czasu zbliżenia się wojsk sowieckich do granicy węgierskiej. O ile jednak Rumunia ufa się prawdopodobnie ułożyć jakoś swe stosunki z Rosją, o tyle Węgry znajdują się w bardzo ciężkiej sytuacji, tymbardziej, że Rosja otwarcie wystąpiła za zwrotem Siedmiogrodu Rumunii, a Rusi Przykarpaciej Czechosłowacji. To też niewątpliwie Węgry poniosą ciężkie ofiary w wyniku swego zaślepienia i braku woli oporu niemieckim żądaniom współpracy.

Nadzwyczaj znamienne jest zbrojne wystąpienie Słowacji przeciwko niemieckiemu okupantowi. Krok ten jest niewątpliwie bardzo ryzykowny i może narazić ten kraj na niemięjsze zniszczenia, niż Polskę, gdyż pomoc sowiecka jest tu jeszcze bardziej problematyczna, a Słowacja nie posiada w Londynie nawet zorganizowanej i uznanej reprezentacji, któraby mogła bronić sprawy słowackiej wobec zachodnich sojuszników. Toteż w decyzyj Słowacji, popartej podobno przez ogromną większość armii, należy widzieć w pierwszym rzędzie manifestację samodzielności politycznej, a więc krok w dużym stopniu antyczeski. Rząd czeski w Londynie usiłuje wprawdzie wziąć moralną odpowiedzialność za powstanie słowackie i nadać mu polityczne kierownictwo, ale wszyscy znający stosunki słowackie będą musieli uznać, że rząd Benesa nie znajduje w żadnym razie posłuchu w Słowacji, tymbardziej, że same Czechy zachowują nadal pozycję wyczekującą.

Powstaniem ogarnięta jest również Jugosławia. Po bardzo długich i zajętych sporach udało się wreszcie Anglii doprowadzić do kompromisu w tym kraju pomiędzy czynnikami demo-

cków, trwającej niezłomie na stanowiskach.

Nie jest to jedyny pomysł niemieckiej propagandy. Na początku sierpnia Niemcy rzucali kolejno wezwania do poddania się, przechodząc do zachodnich części miasta z białymi chusteczkami, wydawali przepustki do... niewoli dla żołnierzy AK. Żaden z tych chwytów nie dał oczekiwanego przez Niemców rezultatu. Nie dał, bo dać nie mógł.

kratycznymi, a komunistami, i wojsko wo podporządkować sobie całkowicie ruch powstańczy. Jugosławia jest w tej chwili domeną wpływów armii brytyjskiej, a ostatnie rozmowy Churchill'a z Tito w Rzymie wskazują na to, że i politycznie wpływy Anglii są w Jugosławii decydujące. Jest to jeden z największych sukcesów dyplomacji brytyjskiej ostatnich czasów. Wojska sprzymierzone nie dokonały wprawdzie jeszcze skoku przez Adriatyk i nie wkroczyły na Bałkany, jednakże kierunek rozpoczętej właśnie ofensywy w północnych Włoszech, idącej wzdłuż wybrzeża adriatyckiego, jest nadzwyczaj znamienity. W razie jej pomyślnego rozwoju desant na Bałkany może w ogóle okazać się zbędnym, gdyż poprzez Wenecję i Istrię alianci dostaną się do Słowenii, Chorwacji i na Węgry.

Nie ma żadnej wątpliwości, że gdzieś na obszarze półwyspu bałkańskiego czy w basenie naddunajskim nastąpi spotkanie armii sojuszników z armią czerwoną. Trudno dziś powiedzieć, czy istnieje już jakiś układ pomiędzy Anglią a Rosją na temat podziału tego obszaru na strefy operacyj wojskowych, czy też będzie się poprostu odbywał wyścig pomiędzy oboma partnerami. W każdym razie Anglia niewątpliwie zgłasza swój udział w rozstrzygnięciu spraw bałkańsko-naddunajskich, nie tylko wojskowym, ale i politycznym.

Pieczenie chleba

Niektóre osoby posiadające jeszcze zapasy maki zwracają się do piekarzy o wypiek chleba. Władze cywilne zaleciły komitetom domowym poparcie tego rodzaju akcji, zwracając jednocześnie uwagę, by w ramach zespołów domowych zorganizowano zbiorowy wypiek chleba.

Zrewidować strychy

Okręgowy Delegat Rządu na miasto Warszawa, przypomina konieczność usunięcia ze strychów domowych wszelkich łatwopalnych materiałów. Wszystkie piwnice muszą być wstępnie ludności cywilnej.